

[Ninn-Hansen.]

klare sig lidt nærmere. Skal bemærkningerne forstås på den måde, at hvis der bliver lovgivet på disse områder, vil hr. Jørgen Jensen opfordre andre til at bryde lovene?

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen (DKP):

Nu er det jo et stort kompleks af love, der er lagt frem. Men jeg kan godt sige helt klart, at hvis forslagene fra venstre og fremskridts-partiet om politisk arbejde i fagforeningerne bliver vedtaget og der dermed bliver lagt en begrænsning for dem, så er det efter min mening et indgreb på et område, hvor vi ikke kan lovgive. Så er det også et spørgsmål om grundlovens ret til for de enkelte mennesker og organisationer frit at forsvare det, som de mener politisk er rigtigt i en given situation.

Brusvang (CD):

Jeg har først en bemærkning til den taler, der netop forlod talerstolen. Jeg forstod, det var hr. Jørgen Jensens vurdering, at det havde været bedre, om regeringen havde kigget på noget, som han kaldte for den politiske filosofi bagved, og havde stillet sig hårdt afvisende over for alt, hvad der her fremkom. Jeg har den stik modsatte opfattelse. Jeg tror, vi skal være særdeles erkendtlige over for dette, at regeringen har vist sig i hvert fald i nogen grad fleksibel og har været parat til at se på de konkrete tekster. Jeg tror, det har givet et væsentligt bidrag til, at den debat, vi har haft i dag, er blevet moderat og behersket.

Justitsministeren undrede sig i nogen grad over den energi, jeg lagde i argumentationen for det forslag, som partiet centrum-demokraterne har fremsat. Der er vel ikke nogen grund til undren her, hr. justitsminister. Jeg har peget på den mulighed, som jeg finder mest nærliggende, og som jeg finder bedst: ikke en udvidelse, men en tydeliggørelse af straffeloven. Men da justitsministeren i sin konklusion har sagt, at han ønsker grundighed, han ønsker at overveje alle muligheder, og han er parat også til at fremme sagen rimelig hurtigt, så er det en konklusion, som jeg kun kan tiltræde, og jeg skal derfor ikke fortsætte debatten eller polemikken med justitsministeren på dette punkt.

Da jeg havde ordet i første omgang, blev

jeg ved en misforståelse afbrudt i mit indlæg, idet jeg misforstod den røde lampe, og der var derfor et par betragtninger, jeg ikke fik med, men som egentlig hørte med i første indlæg.

Der blev nemlig af hr. Jens Møller gjort et par bemærkninger til partiet venstre. Hr. Jens Møller undrede sig lidt over partiet venstres stillingtagen, proceduren i denne sag. Jeg skal ikke gentage hr. Jens Møllers bemærkninger, jeg går ud fra, man husker dem. Men jeg skal tilføje, at også mit parti, centrum-demokraterne, har undret sig lidt. Nu har fru Nathalie Lind for lidt siden været så venlig at give udtryk for sympati for det forslag, vi har fremsat, det har jeg noteret mig, men det ændrer ikke ved, at jeg har undret mig lidt over den procedure, som venstre har brugt parallelt med de tanker, som hr. Jens Møller har fremsat, og det vil jeg gerne knytte nogle generelle bemærkninger til.

Der er sager, hvor det er naturligt, at det er regeringen, der tager et udspil og samler visse partier og forklarer sine synspunkter for at se, hvor bred tilslutning man kan få. Det har denne regering gjort ved flere lejligheder. Der er andre situationer og andre sager, f. eks. de sager, vi står med her, hvor det er mere naturligt, at initiativet kommer fra anden side, fordi de pågældende sager nu engang er særdeles varme kartofler for regeringen, og her mener jeg, at der påhviler det næststørste parti her i folketinget og dermed altså det største oppositionsparti, venstre, en særlig forpligtelse. Jeg synes, det havde været rimeligt, om venstre havde taget initiativet til at samle til nogle forhåndsdrøftelser nogle af de partier, som kunne forventes at have i hvert fald i et vist omfang fælles synspunkter i denne sag. Så kunne vi også have undgået, at man i dagspressen har harceleret over, at en sådan fælles stillingtagen og en sådan fælles fremføring af synspunkter ikke fandt sted.

Jeg vil godt til sidst tilføje til dette punkt, at vi har fra centrum-demokraternes side forholdt os afventende. Vi havde egentlig forventet et udspil, men det kan vel ikke være sådan, at et stort parti som venstre forventer, at et sådant udspil skal komme fra et så lille parti som det, jeg repræsenterer.